

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 7 ust. 2 lit. a) dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20) — Przejęcie danych z chronionej bazy danych do innej bazy danych, które dokonywane jest element po elemencie, po dokładnym sprawdzeniu danych bez operacji kopiowania — Kwalifikacja takiej czynności przejścia danych jako „pobrania danych” w rozumieniu dyrektywy 96/9/WE

Sentencja

Przejęcie elementów chronionej bazy danych do innej bazy w następstwie przeglądania tej pierwszej na ekranie oraz indywidualnej oceny elementów w niej zawartych może stanowić „pobieranie danych” w rozumieniu art. 7 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, o ile działanie to stanowi przeniesienie istotnej pod względem jakościowym lub ilościowym części zawartości chronionej bazy danych lub przenoszenie części nieistotnych, które w skutek jego powtarzalnego i systematycznego charakteru mogły doprowadzić do przeniesienia istotnej części tej zawartości; ocena, czy ma to miejsce, należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Włochom

(Sprawa C-368/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/59/CE — Portowe urzędnicy do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku — Brak utworzenia i wykonania planów odbioru i zagospodarowania odpadów dla wszystkich portów)

(2008/C 301/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Simonsson i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Włochy (Przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik, G. Fiengo i F. Arena, adwokaci)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów koniecznych do zastosowania się do dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urzędów do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332, s. 81)

Sentencja

- 1) Nie przygotowując i nie ustanawiając planu odbioru i zagospodarowania odpadów dla każdego z portów włoskich, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urzędów do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku.
- 2) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 22.9.2007 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court Irlandia) — Nicole Hassett przeciwko South Eastern Health Board, Cheryl Doherty przeciwko North Western Health Board

(Sprawa C-372/07) (¹)

(Jurysdykcja — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 22 pkt 2 — Spory o ważność decyzji organów spółek — Wylączna jurysdykcja sądów państwa siedziby — Organizacja zawodowa lekarzy)

(2008/C 301/19)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nicole Hassett, Cheryl Doherty

Strona pozwana: South Eastern Health Board, North Western Health Board

Przy udziale: Raymonda Howarda, Medical Defence Union Ltd, MDU Services Ltd, Briana Davidsona

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court — Wykładnia art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, str. 1) — Organizacja zawodowa lekarzy, mająca formę spółki utworzonej zgodnie z prawem jednego z państw członkowskich, udzielająca wsparcia i przejmująca koszty członków praktykujących w tym samym i w innym państwie członkowskim — Udzielenie wsparcia/przejęcie kosztów uzależnione od decyzji zarządu tej spółki, dysponującego całkowicie dyskrecyjnymi uprawnieniami — Zaskarżenie decyzji odmawiającej udzielenia wsparcia lub przejęcia kosztów lekarzowi praktykującemu w innym państwie członkowskim — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa, w którym spółka ta ma swoją siedzibę na podstawie art. 22 pkt 22 rozporządzenia

Sentencja

Wykładni art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że nie dotyczy ważności decyzji organów spółki w rozumieniu tego przepisu powództwo, takie jak w postępowaniu przed sądem krajowym, w ramach którego jedna ze stron podnosi, że decyzja organu spółki narusza prawa, jakie strona ta wywodzi ze statutu tej spółki

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Postępowanie karne przeciwko György Katz przeciwko Istvánowi Rolandowi Sósowi

(Sprawa C-404/07) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Pozycja ofiar w postępowaniu karnym — Oskarżyciel subsydiarny — Zeznanie ofiary w charakterze świadka)

(2008/C 301/20)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

György Katz przeciwko Istvánowi Rolandowi Sósowi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 2 i 3 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym — Uregulowanie krajowe wyłączające możliwość złożenia zeznań przez ofiarę w postępowaniu karnym wszczętym przez nią w charakterze oskarżyciela subsydiarnego

Sentencja

Artykuły 2 i 3 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że nie nakładają one na sądy krajowe obowiązku zezwolenia ofierze przestępstwa na bycie przesłuchaną w charakterze świadka w ramach postępowania z oskarżenia subsydiarnego, takiego jak w sprawie przed sądem odsyłającym. Jednakże w sytuacji, gdy taka możliwość nie istnieje, ofierze należy umożliwić złożenie zeznania, które będzie brane pod uwagę jako dowód w sprawie

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Niderlandy) — X B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-411/07) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 8541, 8542 et 8543 — Łączniki optyczne)

(2008/C 301/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X B.V

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën